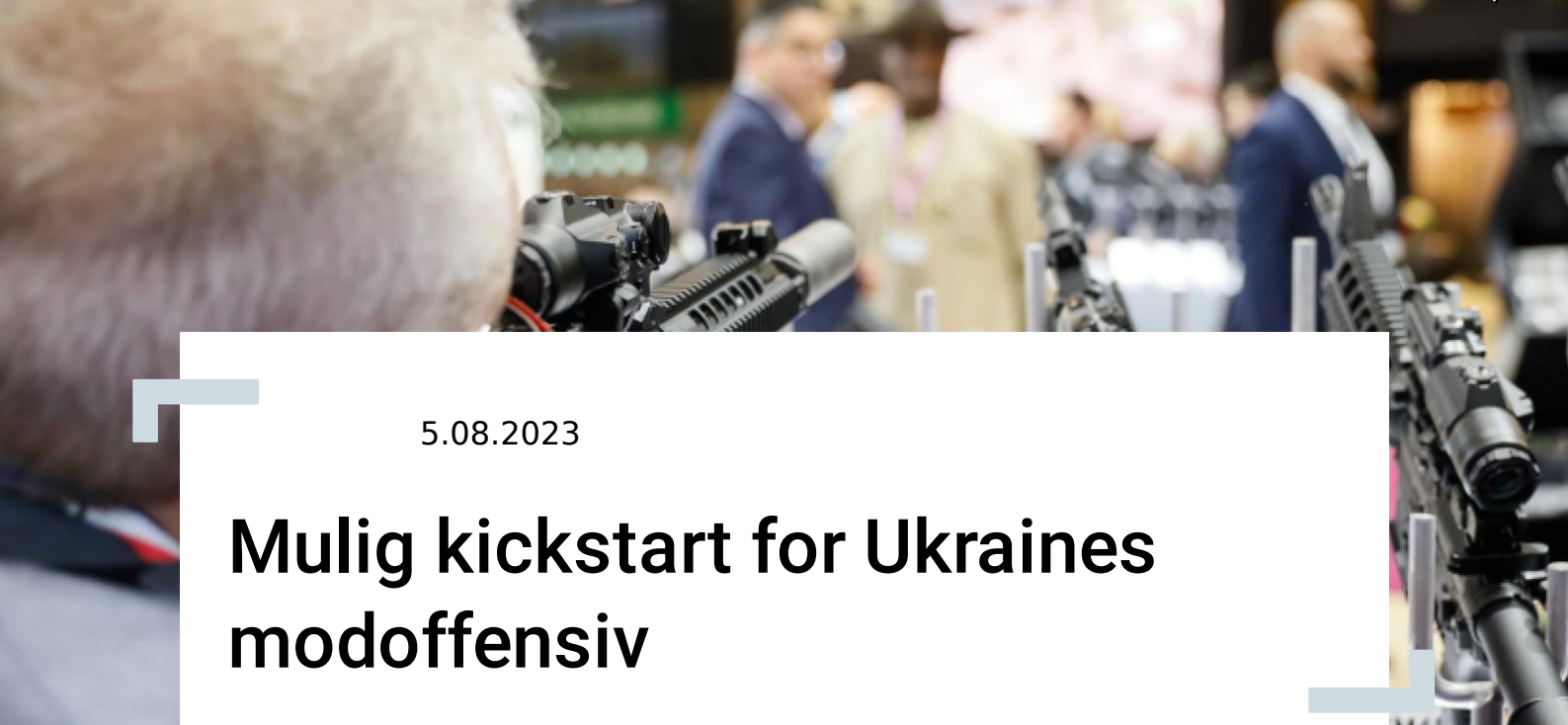

5.08.2023

Mulig kickstart for Ukraines modoffensiv

Efter sommeruger med sparsomme ukrainske fremskridt ved frontlinjen har der de seneste dage været ny dynamik.

Skrevet af

Jacob Kaarsbo

📞 +4525123486

✉️ jacob@thinkeuropa.dk

Torsdag befriede ukrainske styrker landsbyen Staromaiorske i den sydvestlige del af Donetsk-provinsen.

De er også rykket fem til ti kilometer frem mellem byerne Robotyne og Verbove i Zaporizhzhia-provinsen.

Og syd for den sønderskudte by Bakhmut i det nordlige Donetsk har ukrainske styrker nu erobret positioner, der gør dem i stand til at lægge hårdt pres på de russiske styrker i byen.

Fraværet af ukrainsk fremrykning i omtrent seks uger har ellers trukket mange dystre overskrifter i vestlige medier i løbet af juli.

Flere toneangivende medier i ikke mindst USA og Storbritannien har antydnet, at "modoffensiven fejler", og at ukrainerne tilsyneladende ikke kan udnytte de vestlige våbensystemer.

Britiske The Economist spurgte sig selv i denne uge, om "offensiven helt var gået i stå?", men kom dog frem til, at et "gennembrud endnu var muligt".

Den dystre dækning synes endnu at have billederne af fem-seks ødelagte Leopard-kampvogne og 12 til 14 ødelagte Bradley-kampkøretøjer fra offensivens første dage hvilende over sig som en skygge.

På bundlinjen er det selvsagt korrekt, at Ukraine i starten af juni led uoverlagte materielle tab, og at de ikke lykkedes med at lave nævneværdige fremrykninger i godt en måned. Overordnet er skepsissen dog formentlig en kende overdrevet.

Heftig aktivitet ved og bag frontlinjen

Selvom det ikke lykkedes ukrainerne at rykke frem i seks uger, har der på ingen måde været roligt ved og bag frontlinjen. I stedet for at løbe panden ind i velforberedte russiske forsvarslinjer har ukrainerne iværksat en målrettet kampagne for at blødgøre dem.

For det første har ukrainerne haft succes med dagligt at uskadeliggøre et stort antal russiske artillerisystemer.

For det andet har de ved hjælp af den kontroversielle klyngeammunition kunnet svække de nedgravede russiske stillinger.

For det tredje har ukrainerne skullet finde ud af, hvordan de kunne gennemtrænge de voldsomt minerede områder. Det betyder mere infanteri og manuel minerydning, men mindre mekaniseret fremrykning.

For det fjerde har ukrainerne udnyttet de langtrækkende britiske og franske luft til jord-missiler, Storm Shadow og SCALP, til at ramme russiske ammunitionslagre og forsyningsknudepunkter.

Det gælder ikke mindst på den nordlige del af Krim-halvøen, hvor Rusland havde opbygget forsyningskæden til fronterne i det sydlige Ukraine.

Russisk uro

Det har været et interessant fænomen de seneste uger, at mens mange vestlige medier har været skeptiske på ukrainernes vegne, har russiske militærbloggere samtidig været meget skeptiske i forhold til Ruslands chancer.

Ofte tegner de et rosenrødt billede af Ruslands krigsindsats, men de har mere eller mindre været i alarmtilstand og forudser russisk kollaps.

Ud fra det kan det dog ikke konkluderes, at de russiske forsvarslinjer er ved at smuldre.

Det er muligt, at militærbloggernes skepsis er overdreven på grund af den interne russiske fejde mellem Putin, forsvarsminister Shoigu samt generalstabschef Gerasimov og de russiske ultranationalister personificeret ved blandt andre Yevgenij Prigozjin samt Igor Strelkov, også kendt som 'Girkin', der nu er anholdt for sin hårde kritik af Ruslands militære ledelse.

Alligevel er militærbloggernes fatalistiske tone et tegn på uro i de russiske geledder. Det understreges også af, at general Ivan Popov blev fyret i juli måned. Popov var var chef for den 58. Armé, der er placeret i Zaporizhzhia-regionen.

Han påpegede, at tropperne manglede modsvar mod den ukrainske artilleriild, at det betød "massedød". Den lydfil fra Popov, som gennem et russisk дума-medlem nåede

ud til medierne efter fyringen, var et vidnesbyrd om, at ukrainerne har succes med at svække de russiske forsvarslinjer.

Er det nu "den store modoffensiv"?

I denne uge, da den ukrainske fremrykning var startet, rapporterede The New York Times, at Ukraine nu havde indsat sin "hovedstyrke".

På baggrund af to anonyme kilder i Pentagon berettede avisen om "tusindvis af forstærkninger", og at den ukrainske plan var "at nå frem til Azov-Havet på en til tre uger".

Der har i løbet af krigen været talrige, fejlagtige rapporter i The New York Times og andre amerikanske aviser på baggrund af anonyme kilder i Pentagon og andre dele af administrationen.

Også i dette tilfælde er der sandsynligvis tale om en overfortolkning.

Det er korrekt, at der er blevet tilført styrker ved Robotyne og Verbove fra en enkelt eller to af de ni vestligt udrustede brigader, som Ukraine har holdt i reserve.

Der er dog fortsat ingen tegn på, at Ukraine har indsat reserveenhederne i stort omfang. Leopard-kampvogne og Bradley-infanterikampkøretøjer bliver tilsyneladende anvendt i begrænset omfang, og mange af de øvrige vestlige donationer har tilsyneladende ikke været indsat endnu.

Det gælder blandt andet Challenger-kampvogne samt Marder-, CV90- og Stryker-infanterikampkøretøjer. Ukraine holder med andre ord stadig enheder med markante kapaciteter i baghånden.

Bliver modoffensiven kickstartet?

Ukraines fremgang på slagmarken de seneste dage er signifikante. De russiske styrker – blandt andet ved Staromaiorske – endte mere eller mindre med at opgive og efterlod mange våben, endog ubeskadigede kampvogne.

Det tyder på, at kampmoralen er tyndslidt. Omvendt er det en vigtig pointe, at det først er nu, Ukraine møder de på papiret væsentligste russiske forsvarslinjer.

Det ser endnu ikke ud til, at de linjer er svækket i en sådan grad, at de ukrainske styrker kan buldre igennem. Det mest sandsynlige er derfor, at vi fortsat vil se en afbalanceret ukrainsk offensiv de kommende dage.

De vil sandsynligvis befri Staromaioreskes naboby Urozhaine samt fortsætte med at lægge pres på ved Robotyne, Verbove og Bakhmut.

Udviklingen de seneste seks uger viser, at den ukrainske generalstab ikke tager unødige risici.

De lader sig ikke anfægte af utålmodigheden blandt nogle vestlige medier og iagttagere og opererer ud fra et lettere omskrevet slogan for Klovborg Ost: "Offensiven tager den tid, den skal tage".

Så trods den opløftende udvikling de sidste par dage skal de vigtigste russiske forsvarslinjer sandsynligvis blødgøres yderligere, før vi vil se den egentlige kickstart.